

Bij de voorplaat

Geachte lezers, enkelen van U moet ik bedanken voor uw reactie naar de redactie. In eerste instantie om te vragen wie ik ben, maar ook om aan te geven dat U het leuk vond om mijn bijdrage(n) te lezen. Naar ik van de redactie begreep bent U over het algemeen niet scheutig met complimenten. Ik voel me dus zeer vereerd. Ook omdat de redactie meende – mede door Uw reacties – mij tot het eind van het jaar de gelegenheid te geven iets te schrijven over de geschiedenis van De Fitis. Welnu, dat doe ik met alle plezier.

Net als de redactie hou ik wel van een grap, zodat we meenden mijn identiteit geheim te moeten houden. In ieder geval voorlopig. Ik moest smakelijk lachen om enkele namen die circuleerden. Maar enfin, ik dwaal weer eens af. De hoogste tijd voor een stukje geschiedenis.

De voorplaat van deze Fitis sierde de omslag van het 'Mededelingenblad van de vogelwerkgroep Haarlem' van 1973 tot 1984. Hans Vader – voor de oudere lezers synoniem met De Fitis – tekende deze zingende Fitis in de bekende berk. Voor de huidige lezers bijna niet voor te stellen, maar ons blaadje verscheen tot begin jaren tachtig zes keer per jaar, nog steeds op A4-formaat. Uiteraard bevatte De Fitis ook toen al meer dan alleen mededelingen. De waarnemingenrubriek was vaste prik én stond ook toen al vol met ongelooflijke waarnemingen om van te watertanden. In vergelijking met nu is het opmerkelijk hoe sommige soorten zodanig 'gedegradeerd' zijn dat ze niet eens meer in de waarnemingenrubriek genoemd worden. Andere zijn juist gepromoveerd. Enfin, U kunt allen voorbeelden van beide verzinnen. Ik keer weer terug naar ruim twintig jaar geleden.

De redactie kende in jaren 1973 tot en met 1983 verschillende samenstellingen. Fred Cottaar, P. van Galen, Bart Hogesteeger, Joop Kottman, Peter van Spanje, D. Stigt en Hans Vader zijn enkele namen die me te binnen schieten als Fitismedewerkers uit die periode. Uit betrouwbare bron weet ik ook dat de vrouw van Hans Vader achter de schermen veel voor De Fitis heeft gedaan. Misschien een idee om Margriet alsnog ere-huisgenootlid van de VWG te maken. Want ere wie ere toekomt.

Ik hou de eer ook maar aan mezelf en maak zelf een eind aan dit stukje. Anders kort de redactie het in. En hoe goed bedoeld ook, redacties willen nog wel eens wijzigingen aanbrengen die niet altijd verbeteringen zijn. In ieder geval in de ogen van schrijver dezes.

Tot de volgende Fitis!

PS Ik moet toegeven dat "Tot de volgende De Fitis!" geen gezicht is.